

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3330/2018. (X. 16.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.22.412/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege szerint az egyik indítványozó 2005-ban lakásvásárlás céljából deviza alapú kölcsönszerződést kötött, amelyet szerződő partnere 2013-ban nemfizetés miatt felmondott. Az ezt követően indult végrehajtási eljárásba bevonták a másik indítványozó tulajdonában álló, a kölcsön megfizetésének garanciájaként jelzálogjoggal terhelt ingatlanokat is. Az indítványozók a végrehajtási eljárás megszüntetését kérték a Budai Központi Kerületi Bíróságtól a kölcsönszerződés érvénytelenségére való hivatkozással. A bíróság 2.P.21.128/2017/2. számú végzésével a keresetlevelet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 130. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján – hivatkozva a régi Pp. 124. § (2) bekezdés *a*) pontjára és a 121. § (1) bekezdés *d*) pontjára (amely szerint a keresetlevélben fel kell tüntetni „azokat az adatokat, amelyekből a bíróság hatásköre és illetékessége megállapítható”) – idézés kibocsátása nélkül elutasította. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 47.Pkf.635.419/2017/3. számú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta. Megállapította, hogy fellebbezésükben helytállóan hivatkoztak az indítványozó felperesek arra, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróság hatásköre és illetékessége a régi Pp. 367. §-a értelmében nem függ a per tárgyának értékétől, továbbá a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának nem lehet indoka „az a körülmény, ha a felperesek keresetlevelükben a perértéket nem jelölik meg”. Mindazonáltal a felperesek a II., V. és VI. rendű alperesek vonatkozásában „az első fokon eljáró bíróság illetékességét megalapozó tényállítást nem tettek”, továbbá a II-VII. rendű alperesek vonatkozásában „nem jelölték meg az érvényesíteni kívánt konkrét jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával” [rég. Pp. 121. § (1) bekezdés *c*) pont]. A másodfokú bíróság szerint a „keresetlevél csak egységesen bírálható el, ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az nem alkalmas a tárgyalás kitűzésére”.
- [3] Az indítványozók felülvizsgálati kérelmét a Kúria a régi Pp. 273. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján – a felülvizsgálat kizártsága miatt – hivatalból elutasította. Az indokolás szerint a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzés sem jogerős ítéletnek, sem az ügy érdemében hozott jogerős végzésnek nem minősül [rég. Pp. 270. § (2) bekezdés], főszabály szerint ezért felülvizsgálati kérelemmel nem támadható. Kivételt jelentenek a régi Pp. 270. § (3) bekezdése szerint a régi Pp. 130. § (1) bekezdés *a)–h*) pontjai alapján meghozott végzések. A konkrét ügyben azonban a döntést a régi Pp. 130. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján hozta meg az alsóbb fokú bíróság.
- [4] Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján benyújtott kérelmükben a Kúria Pfv.I.22.412/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérték – az alsóbb fokú bíróságok által hozott végzésekre is kiterjedő hatállyal – az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (7) bekezdésének és 28. cikkének a sérelme miatt. A második indítványozó később kiegészítette a kérelmét az Alaptörvény II. cikkének és XV. cikk (1)–(2) bekezdésének a sérelmére való hivatkozással is. Az indítványozók mindegyik megjelölt alaptörvényi rendelkezés kapcsán alapvetően azt sérelmezték, hogy a bíróság nem bírálta el érdemben a kereseti kérelmüket és nem döntött a kölcsönszerződés általuk állított érvénytelensége tárgyában. E körben kitértek arra, hogy a régi Pp. 121. § (1) bekezdés *d*) pontjára alapított elutasítás a régi Pp. 367. §-ába foglalt kizárólagos illetékességi szabály fényében miért volt megalapozatlan. Bővebb

kifejtés nélkül utalt továbbá a második indítványozó arra, hogy az ügyel kapcsolatban „fennáll az »irányított« szignálás lehetősége, amely kétséssé teheti a pártatlan ítélezést”.

- [5] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [6] A Kúria támadott végzése 2017. november 8-án kelt, az alkotmányjogi panaszt 2018. január 4-én adták postára, tehát az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be kérelmüket.
- [7] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, nem tartalmaz ugyanis Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény R) cikke és 28. cikke [lásd a legutóbbi gyakorlatból pl. 3276/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [8] Megállapítható volt továbbá, hogy az indítványozók által a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító kúriai végzést követően előterjesztett alkotmányjogi panaszban felhozott indokok csak Budai Központi Kerületi Bíróság elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék másodfokú, jogerős végzése alaptörvény-ellenességének az alátámasztására irányulnak. Kizárólag azt kifogásolták ugyanis az indítványozók, hogy az alsóbb fokú bíróságok megalapozatlanul – jogszabálysértően – utasították el a keresetlevelüket idézés kibocsátása nélkül. A keresetlevél szerintük megfelelt a jogszabályi feltételeknek, ezért az érdemi vizsgálat hiánya sérti a fent megjelölt, Alaptörvényben biztosított jogait. A Kúria támadott, Pfv.I.22.293/2016/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozók nem terjesztettek elő indokolást. Pusztán röviden utaltak arra, hogy a régi Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálható lett volna, ezen állításukat azonban nem indokolták, és nem hozták alkotmányjogi összefüggésbe a megjelölt alapjogokkal.
- [9] Az Alkotmánybíróság emlékeztet rá: „[a]z, hogy az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jog sérelme kapcsán – egyebek mellett – az eljárás egészét illető törvényességi kifogásokat is tett, a Kúria érdemi elbírálást nem tartalmazó végzésének alkotmányossági vizsgálatát nem alapozza meg” [3269/2016. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [17]; hivatkozva pl. 3214/2018. (VI. 21.) AB végzés, indokolás [8]]. Az alsóbb fokú bírósági döntések önálló megtámadására az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nincs lehetőség, ugyanis az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján csak a bírói döntés megsemmisítése esetén kerülhet sor a döntéssel felülvizsgált más – alsóbb fokú – bírósági vagy hatósági döntés megsemmisítésére.
- [10] Az Alkotmánybíróság ezért azt állapította meg, hogy az indítvány a kúriai döntés vonatkozásában nem tesz eleget a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban írt követelményének [hasonlóképpen lásd 3279/2017. (XI. 2.) AB végzés, Indokolás [7]], ezért annak elbírálására nincs mód. Az alsóbb fokú bírósági döntésekkel összefüggésben előterjesztett és tartalmilag e döntések törvényességét kifogásoló indokolás a vizsgált ügyben a támadott kúriai döntés vonatkozásában érdemi alkotmányossági vizsgálatra nem ad lehetőséget.
- [11] Mivel a kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. október 2.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/97/2018.

